

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrť leta 60 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrť leta 1 gld. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inserte) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 10. maja 1895.

Pomagaj nam, premili car!

Ozdravljen car!

Vsem ljudstvom svojim skrbni oče,
Veselja nam srcé se joče,
Ko k nam prihajaš, ljubi car!
Prišel si k nam ob naši sreči,
In zdaj dospeš, ko smo trpeči.
Ljubeči car!

Tolaži nas, oj le tolaži
In milostnega nam se skaži,
Skrbeči naš vladar;
Trpeti ložej bo nezgodo,
Če Ti zreš nas in našo škodo,
Preblagi car!

H komú naj tečemo v nadlogi
Otroci splašeni, ubogi,
Porušen nam je dom in hram,
Podrta naša so svetišča,
In hiše naše so grobišča,
Premili car!

Slovenci zvesti sini Tvoji
Stojimo zate v miru, v boji,
Za-Te gori naš srčni plam
Prestol in krono smo branili
Slovenci Ti ob vsaki sili,
Visoki car!

Pa večna slala nam nebesa
Občutno šibo so potresa,
Posuta Krajina leži,
Zdrobljeno nam je stolno mesto
Habsburžanom od vekov zvesto
In Tebi, car!

V Ljubljani, dne 7. maja 1895.

Kedó k vstajenju naj nam migne,
Iz grobelj prašnih zopet dvigne,
Da up naš strti oživi?
Le Tebi, car, je to mogoče,
Da ótmeš ljudstvo, ki se joče,
Pomágaj, car!

Poglej poraženo Ljubljano,
Habsburški kroni v veke vdano,
Kakó ječi obupajóč!
Pač vstala bi iz grobelj rada,
A šibka jo podpira nada,
Naš dragi car!

Pomočkov nimajo pri roci
Slovenci, zvesti Ti otroci,
Na Tvojo upajo pomoč,
Car, ljudstvom svojim skrbni oče,
Oj dvigni nas obupajoče
Otmí nas, car!

Da vstane spet iz podrtine,
Ljubljana Ti iz razvaline,
Da hči Ti prerोजना bo;
Da zopet bi Ljubljana bela
Iz grobelj vnóvič Ti pricvela,
Oprí jo, car!

Čuj, v širni svet se dnès razlega
Slovencev verna Ti prisèga,
Udano klanjajo glavó;
In bolj Ti bo Ljubljana zvesta
Poslej, kot druga Tvoja mesta
Naš mili car!

Anton Hribar.